

Vlaams
Parlement

vergadering **C101 – ECO17**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 16 januari 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over loopbaanbegeleiding bij kansengroepen - 698 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de effecten van de aanmoedigingspremies voor opleiding - 656 (2013-2014)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stijgende werkloosheid in Vlaanderen - 703 (2013-2014)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de intergewestelijke arbeidsmobiliteit en opleidings- en loopbaancheques - 710 (2013-2014)	13

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over loopbaanbegeleiding bij kansengroepen - 698 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, collega's, deze vraag om uitleg over loopbaanbegeleiding is een opvolgingsvraag. In juli 2013 is er een nieuw systeem ingevoerd. De VDAB werd regisseur, er wordt gewerkt met mandaten en de begeleiding is ook niet meer gratis, maar kost de werknemer 40 euro voor een opleiding van 4 uur.

In mei 2013 uitte ik mijn bezorgdheid over het feit dat het misschien wel een hinder zou zijn om de kansengroepen toe te laten nog deel uit te maken van die doelgroep van de loopbaanbegeleiding en dat men minder geneigd zou zijn om daarop in te tekenen. Minister, u antwoordde toen dat de VDAB zou samenwerken met de gemandateerde organisaties om stimulerende maatregelen te kunnen nemen.

Kansengroepen staan niet altijd gelijk met armoede. Ik denk bijvoorbeeld aan oudere werknemers. Voor hen zal het een heel nuttig instrument zijn. Het is dan ook van belang dat die groepen kunnen deelnemen aan de loopbaanbegeleiding. Ik heb daar in oktober 2013 een schriftelijke vraag over gesteld. Uit het antwoord bleek dat in het derde kwartaal van 2013 slechts 16,32 procent van de aangevraagde loopbaancheques naar personen uit een kansengroep ging. Er waren wel 2915 aanvragen, wat wijst op het succes, maar het aandeel van de kansengroepen is toch beperkt. De doelstelling was toch dat men 50 procent uit die doelgroepen zou moeten kunnen bereiken.

Sinds juli 2010 is die groep ook nog uitgebreid. De leeftijd is verlaagd, de individuele beroepsopleiding (IBO) kan worden meegeteld enzovoort. Die groep zou dus zeker aan bod moeten komen. De andere vragen heeft men niet in de hand, maar het moet toch kunnen dat het aantal toegekende loopbaanbegeleidingen wordt gestuurd. Als de 50 procentnorm op het niveau van elk gemandateerd centrum wordt toegepast, kan perfect worden nagegaan welk centrum wel en welk niet aan de norm voldoet.

Minister, is er een verklaring voor de significante daling van aangevraagde loopbaancheques door mensen uit kansengroepen? Overweegt u stimulerende maatregelen in te voeren zodat de kansengroepen meer gebruik zullen maken van de loopbaancheque? Overweegt u een financiële tussenkomst van organisaties, eventueel de VDAB? Wie zit in de definitie van kansengroep om de norm van 50 procent te halen? Hoe wordt de norm bepaald? Dient elk gemandateerd centrum afzonderlijk de 50 procentnorm te halen? Welke maatregelen worden genomen om hogergenoemd risico te vermijden? De cijfers betreffen aangevraagde cheques. Kan men die afsplitsen van het aantal toegekende loopbaanbegeleidingen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De daling van het bereik van de kansengroepen heeft voornamelijk te maken met het feit dat in het nieuwe systeem de definitie van de kansengroepen werd gewijzigd. De 45-plussers en de middengeschoolden – mensen met alleen een diploma secundair onderwijs – vallen niet langer onder de definitie van de kansengroepen. Zij maakten voordien wel het grootste deel uit van de kansengroepen. Eind 2011 was 60,55 procent kansengroep volgens de oude definitie. Dat heeft dan nog weinig te maken met kansengroepen.

Indien we retroactief de nieuwe definitie kansengroep zouden toepassen, dus zonder de 45-plussers en de middengeschoolden, komen we uit op een bereik van een dikke 27 procent. De VDAB volgt het bereik van kansengroepen nauw op en zal dit uitgebreid moeten bespreken in het evaluatierapport dat twee jaar na de start is gepland, zodat we het nieuwe

loopbaanlandschap voldoende tijd hebben gegeven om zich aan te passen en te organiseren. Nadien kan, indien noodzakelijk, worden bijgestuurd.

De reglementering is gewijzigd. In plaats van de verplichting van vroeger – 50 procent – is er nu een incentive om de loopbaancentra te stimuleren om blijvend in te zetten op kansengroepen. Het is een financieringssysteem. Een loopbaancentrum dat minstens 30 procent kansengroepen begeleidt, krijgt een extra financiële tegemoetkoming van 150 euro voor alle mensen van die 30 procent kansengroepen. Een cheque van 550 kost 40 euro, dat wordt dan 700 als het voor iemand van de kansengroepen is. Het is niet eenvoudig uit te leggen. Voor 30 en meer procent krijg je 30 procent betaald. Vanaf 40 procent krijg je 40 procent betaald. 41 of 42 procent krijgt dus ook 40 procent betaald. Vanaf 50 procent wordt 50 procent van de kansengroepen betaald. We willen voor een stimulans zorgen om tot 30 procent, 40 procent of 50 procent te groeien en niet blij te zijn met 30 procent, waarvoor ook bijkomende middelen worden toegekend.

De definitie van de kansengroepen is aangepast en is nu identiek aan de definitie die in het decreet houdende de evenredige participatie op de arbeidsmarkt wordt gehanteerd. Het gaat om de laaggeschoolden, de 50-plussers, de allochtonen en de personen met een arbeidshandicap.

De norm van 50 procent is niet uit de oude reglementering overgenomen. We hebben trouwens ervaren dat die oude 50 procentnorm ook negatieve effecten had. Er ontstonden wachtlijsten van mensen die niet tot de doelgroepen behoorden. Daarom hebben we de verplichting door een positieve stimulans vervangen.

Eind november 2013 was 17,4 procent van de cheques door mensen uit kansengroepen aangevraagd. Het daarnet aangehaald percentage, 16,3 procent, slaat op het aantal gestarte loopbaanbegeleidingen. De reden waarom daar een verschil tussen kan zijn, is dat mensen een loopbaancheque ook drie maanden na de aankoop nog kunnen gebruiken. Bovendien kan iemand de twee loopbaanbegeleidingen in een keer opnemen. Wat de gestarte loopbaanbegeleidingen betreft, worden de koppen geteld.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb niet heel mijn schriftelijke vraagstelling voorgelezen. Ik wist dat er wachtlijsten waren van mensen die niet tot de kansengroepen behoren. Ik heb er in mijn tekst dan ook voor gewaarschuwd dat centra in de verleiding konden komen om de mensen die niet tot de kansengroepen behoren, geen begeleiding te geven. Aangezien dat een omgekeerd effect zou sorteren, moest daar natuurlijk over worden gewaakt.

We moeten er ook op letten dat het geen maatregel met dood gewicht wordt. De mensen die niet uit de kansengroepen komen, zijn vaak zelfredzaam. Ze weten vaak waar ze terecht kunnen. Het gaat trouwens niet altijd om armere of laaggeschoolde mensen. Vooral voor 50-plussers is het van belang dat ze langer aan het werk kunnen blijven. Zij kunnen vaak van dit instrument gebruik maken. Wat het instrument van de loopbaanbegeleiding betreft, zou ik er dan ook op aandringen vooral die doelgroep voldoende aan bod te laten komen.

Minister Philippe Muyters: Ik ben het daar helemaal mee eens. Volgens mij zit er echter niet veel dood gewicht bij. We moeten goed beseffen dat de idee achter de loopbaancheques inhoudt dat mensen op een bepaald moment in hun carrière kunnen nadenken over waar ze zich bevinden en hoe ze verder kunnen. Op zes jaar tijd kunnen ze tweemaal een cheque krijgen. Ze moeten zin om te werken kunnen vinden.

Vaak gaat het om een heroriëntering wegens een gewijzigde familiesituatie of stijgende leeftijd. De betrokkenen moeten weten wat ze graag doen, wat ze willen doen en hoe ze dit willen doen. In het verleden gebeurde dit te weinig. Mensen hadden een job en bleven daar zitten. De bedoeling van de loopbaancheque is mensen de kans te bieden over hun loopbaan na te denken.

De kansengroepen moeten in dit verband even veel en zelfs meer mogelijkheden krijgen. Om die reden hebben we een stimulans ingevoerd. Die stimulans van 150 euro per persoon uit de doelgroep is niet min. We zullen de aantallen verder opvolgen.

De heer Jan Laurys: Dat die mensen een kans krijgen, is een zaak. We weten echter dat de mensen uit de doelgroepen, met uitzondering van de 50-plussers, niet meteen zelf eerst initiatief zullen nemen om carrière te maken. Zij stellen zich veeleer afwachtend op.

Ik zou zeggen dat ik dit verder zal opvolgen. Dat zal echter misschien de taak van andere volksvertegenwoordigers worden. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de effecten van de aanmoedigingspremies voor opleiding - 656 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, de aanmoedigingspremies dienen een aantal doelen. Een van die doelen is het volgen van opleidingen. Mijn vraag om uitleg heeft daar specifiek betrekking op.

Het is de bedoeling Vlaamse werknemers en ambtenaren te stimuleren om opleidingen te volgen en het mogelijk te maken dit met een beroeps- en gezinsleven te combineren. Het aantal mensen dat een specifiek voor een opleiding bedoelde aanmoedigingspremie aanvraagt, is relatief beperkt. Onlangs is onderzoek naar dit aspect van de aanmoedigingspremies verricht.

Een tijdje geleden heb ik een schriftelijke vraag over de evolutie van de aanvragen en de toekenningen van aanmoedigingspremies gesteld. Uit het antwoord blijkt dat die evolutie in 2012 in zekere zin de federale hervorming van het tijdskrediet heeft gevolgd. In 2013 is een stagnatie vastgesteld.

De aanmoedigingspremie is een term die verschillende ladingen dekt. Er zijn verschillen met betrekking tot het statuut van de betrokken werknemers of ambtenaren, de aanvraagprocedure, tijdsduur en de hoogte van de premie zelf. Die verschillen volgen enigszins de regels die door de federale overheid zijn uitgewerkt. Het gaat gedeeltelijk evenwel ook om keuzes die de Vlaamse overheid zelf heeft gemaakt.

Als we nagaan wie zoal een premie aanvraagt, merken we dat het merendeel naar hogeschoolden, werknemers van grote ondernemingen en vrouwen gaat. Slechts 4,5 procent van de aanmoedigingspremies gaat naar laaggeschoolden. Ook de 50-plussers zijn sterk ondervertegenwoordigd. Het is echter net de bedoeling van ons arbeidsmarktbeleid en ons loopbaanbeleid die twee laatste doelgroepen te bereiken.

Als we nagaan om welke redenen mensen een aanmoedigingspremie aanvragen, blijkt dat het gelukkig grotendeels om werkgerelateerde redenen gaat. Zeker in de publieke sector merken we een verschil. Als ik me het goed herinner, heeft een op drie werknemers van de publieke sector verklaard dat de reden waarom een opleiding wordt gevolgd of een premie is aangevraagd, niets met de arbeidsmarkt of met het werk, maar alles met de vrijetijdsbesteding te maken heeft. Alles samen is het belangrijkste motief voor de premie herscholing bij het vinden van een job of om beter te presteren in de huidige job. Een meerderheid van hen die een opleiding volgen, staat zelf in voor de kosten. De verhouding van de premie tot de kosten voor de opleiding is soms wat onduidelijk en verschilt heel sterk van opleiding tot opleiding.

Een meerderheid van de mensen die de aanmoedigingspremie heeft gekregen, geeft aan dat ze de opleiding ook hadden gevolgd zonder de aanmoedigingspremie. Zo belanden we bij de belangrijke vraag naar het nut van de premie. De meerwaarde is niet altijd aanwezig, de kostprijs is er zeker altijd wel.

Minister, ik wil u eerst vragen naar de doelstelling vanuit uw beleid, hoe u deze premie situeert en wenst te promoten, in het kader van levenslang leren of de heroriëntering op de arbeidsmarkt, binnen het bedrijf of eventueel in de zoektocht naar een andere job. Dat brengt een en ander mee, bijvoorbeeld als het gaat over de premieaanvraag voor een opleiding in de vrijetijdssfeer.

Hoe wordt erover gecommuniceerd? Hoe wordt de aanmoedigingspremie gepromoot? Gebeurt dat via de aanvragen van tijdskrediet of loopbaanonderbreking of zijn er nog andere manieren? We zien dat laaggeschoolden en 50-plussers ondervertegenwoordigd zijn, net als werknemers uit kleinere ondernemingen. Wordt er een specifieke inspanning gedaan om die meer kwetsbare doelgroepen beter te bereiken?

Zoals gezegd, zijn er heel wat verschillen tussen publieke sector, social profit en privésector op het vlak van de aanmoedigingspremies. Soms is dat verklaarbaar, soms iets moeilijker verklaarbaar. Soms kan het leiden tot discussies over waarop mensen een beroep kunnen doen als ze switchen van de ene naar de andere sector. Kunnen die verschillen worden weggewerkt? Ziet u kansen of mogelijkheden om in te grijpen?

Ik ga over tot de motieven voor het aanvragen van de aanmoedigingspremies en zeker het aspect van de vrijetijdsbesteding. In het kader van de opleidingscheques hebt u eerder al ingegrepen, om de oriëntatie richting arbeidsmarkt te versterken. Is eenzelfde oefening aan de orde in het kader van de aanmoedigingspremies? Ik hoor graag uw mening en eventueel uw acties.

De kostprijs van de opleiding en de hoogte van de premie zijn niet altijd in overeenstemming. Misschien kunt u op dat vlak ook een en ander moduleren. Bent u dat van plan? Hoe zult u dat eventueel doen?

Stel dat de aanmoedigingspremies zouden wegvallen, wat zou de invloed zijn op het aantal opgenomen tijdskredieten of loopbaanonderbrekingen en, belangrijker nog, op het aantal gevolgde opleidingen? Uit onderzoek bleek dat voor een heel deel van de mensen de aanmoedigingspremie niet doorslaggevend is. Ofwel passen we de aanmoedigingspremie aan, zodat die meer mensen aantrekt, zeker uit de kwetsbare doelgroepen, ofwel wordt er een radicale keuze gemaakt en verdwijnt of vermindert de aanmoedigingspremie. Op dat vlak zijn er allicht ook kansen door de staatshervorming met de nieuwe bevoegdheden die ons worden toebedeeld dankzij het goede werk van de Federale Regering en de partners daar.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: U verwacht wellicht niet dat ik een beoordeling geef van het werk van anderen. Ik wil wel antwoorden op uw vragen. Met betrekking tot de opzet van de maatregel zal het u niet verbazen dat, wat mij betreft, het versterken van de arbeidsmarktpositie, dus het arbeidsmarktgerichte aspect van de opleiding, het belangrijkste is. Het is juist, zoals u zegt, dat vandaag zowel de arbeidsmarktpositie als het levenslang en het levensbreed leren een effect heeft. Zoals u zegt, heb ik de opleidingscheques aangepast om ze meer arbeidsmarktgericht te maken. Ook in de aanmoedigingspremies voor opleiding hebben we recent een aantal wijzigingen doorgevoerd via het verstrengen van een aantal voorwaarden, om die ook meer arbeidsmarktgericht te maken.

Is dat voldoende? Neen, net zoals u in uw laatste vraag naar voren bracht, is het essentieel dat we het voortzetten. De zesde staatshervorming is daarvoor effectief een goed moment. Dan kun je het geheel samen bekijken: de opleidingscheques, het betaald educatief verlof, de aanmoedigingspremie voor opleiding en het verlof voor sociale promotie. Dat is het moment om het in een globale oefening te bekijken.

U stelde ook de vraag of we de premie wel voldoende bekendmaken, zeker naar kwetsbare groepen. Ik denk dat op dat vlak al heel wat gebeurt vandaag, zowel op onze website www.werk.be als op de website van de RVA, via de sociale partners en via een breed netwerk van sectorconsulenten, EAD-consulenten (evenredige arbeidsdeelname en diversiteit) en via loopbaan- en diversiteitsconsulenten. Dat is de juiste methode om het bekend te maken, denk ik, en om in te spelen op de vragen en de noden die er bestaan, zeker ook bij kwetsbare groepen.

U stelde een aantal specifieke vragen naar de verschillen tussen het privéstelsel en de overheid en de social profit. Het is eigenlijk vrij eenvoudig. Die drie stelsels zijn ten eerste op totaal verschillende momenten tot stand gekomen, ten tweede gebeurde dat met verschillende sociale partners en ten derde is het moeilijk om ze te hervormen doordat ze in sociale akkoorden zijn gegoten. Dat heb ik al enkele keren gezegd aan de heer Sabbe. Dat betekent dat ze toch wel vastzitten in de afspraken die toen werden gemaakt.

U had een heel specifieke vraag over iemand met negentien jaar anciënniteit. Het is vrij eenvoudig. Op het moment van de aanvraag telt het stelsel waar men inzit, voor de persoon in kwestie is dat het overheidsstelsel.

In verband met de cijfers moet ik iets nuanceren. Dat was misschien onduidelijk in mijn antwoord op de schriftelijke vraag. Ik denk dat er geen daling is. In 2013 lag het aantal iets hoger dan in 2012. Ik ben het met u eens dat we over stagnatie kunnen spreken. 2010 en 2011 zijn speciale jaren. In 2010 werd gestart met een nieuwe ICT-toepassing. Dit ging gepaard met kinderziektes, waardoor een aantal dossiers gewoon niet werden verwerkt. We moeten 2010 en 2011 eigenlijk samentellen en delen door twee. Dan krijgen we 1543. 2010 had een heel laag cijfer, namelijk 1205. 2011 had een heel hoog cijfer, namelijk 1881. Er werden dossiers doorgeschoven van het ene jaar naar het andere. In 2012 werden er 1501 dossiers verwerkt, in 2013 waren dat er 1558. Zoals u ook zei, over de loop van die vier jaar zou ik over een stagnatie spreken. De verschillen zijn marginaal.

Tot slot vraagt u naar het effect van wijzigingen in de aanmoedigingspremies op het federale systeem van tijdskrediet en loopbaanonderbreking. Het is heel moeilijk om daarop in te gaan en de mogelijke effecten te duiden. Het federale en Vlaamse stelsel zijn complementair. Federale aanpassingen zullen de Vlaamse premies beïnvloeden. Ik heb de nodige aanpassingen gedaan. Het kan zeker een effect hebben.

We hebben het bij de opleidingscheques gezien. Er is een deel 'dead weight' door het schrappen van een aantal opleidingen en het meer koppelen aan de loopbaanvisie. In het begin leidde dat tot paniek bij de opleidingsverstrekkers. Achteraf viel het heel goed mee.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Het lijkt me correct om zo goed mogelijk gebruik te maken van onze nieuwe bevoegdheden en een nieuw beleid uit te stippelen. We moeten de hefboom sterker maken om meer mensen naar de opleiding toe te leiden. De focus moet op de arbeidsmarktpositie liggen.

U hebt recent verstrengingen aangebracht. Wat houdt dat precies in? Kunt u ons die cijfers ter beschikking stellen?

Minister Philippe Muylers: Ik zal u de tabel laten bezorgen.

De wijzigingen aan de aanmoedigingspremie naar opleidingen hebben te maken met het minimumaantal contacturen, we hebben dat gelijkgesteld voor alle opleidingen, en we hebben het afstandslernen uitgezuiverd. Wie al een aanmoedigingspremie kreeg, kon dubbel scoren als hij een opleiding deed. Het is nogal verleidelijk om dan iets van opleiding te volgen en dan een dubbele premie te krijgen. Puur afstandslernen is veranderd. Het minimumaantal contacturen is op 120 gebracht. Zo willen we de opleiding verzekeren en meer in de richting van een job brengen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stijgende werkloosheid in Vlaanderen - 703 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Collega's, de kranten staan vol met berichten over de alsmaar stijgende werkloosheid in Vlaanderen. Eind 2013 stond de teller op 229.570 werkzoekenden. Dat zijn er een kleine 20.000 meer dan eind 2012, of een stijging met 9,3 procent. Dat is een gemiddelde werkloosheidsgraad van 7,76 procent. Dat lijkt misschien niet zo heel veel, maar in sommige regio's ligt dat percentage veel hoger. Ik denk aan verschillende Antwerpse regio's, daar komen zelfs pieken van 11 procent voor. In Limburg is het 8 procent en in mijn regio zelfs 9 procent. Dat zijn hoge cijfers, en ze blijven stijgen.

Opvallend is dat de toename sterker was bij de hooggeschoolden, terwijl de toename van het aantal werkzoekenden onder 25 jaar en van de laaggeschoolde werkzoekenden lager lag dan de gemiddelde stijging. Blijkbaar – dat zei u ook in de pers – laat de economische crisis zich nu ook in de tertiaire en quataire sector gevoelen. Daar groeit het aantal werklozen. Een andere opvallende vaststelling is de stijging met 12,2 procent bij de 50-plussers, al wordt de oorzaak daarvoor toegeschreven aan de 'arbeidsmarktverrijking' van 58 tot 60 jaar.

De stijging van de werkloosheid in Vlaanderen is opmerkelijk. Men verwacht zelfs dat ze in 2014 nog zal stijgen. Nochtans kwam u bij de aanvang van deze legislatuur met een ambitieus activeringsplan. U zette in op meer maatwerk en meer activering. U ging voor een ferm activeringsbeleid. We hebben u altijd gewaarschuwd: de VDAB zit in een probleemsituatie van minder mensen, minder centen versus meer taken en meer klanten.

Al even opmerkelijk: de jeugdwerkloosheid in Brussel is wél gedaald. Ze ligt nog altijd hoger dan in Vlaanderen. Anderzijds is daar toch een positieve trend waar te nemen. Ik zie u al lachen. Ik neem aan dat u dit goed nieuws vindt.

Wat ook positief nieuws is, is dat het aantal Franstaligen dat hier in Vlaanderen komt werken, met een kwart is gestegen tot 50.000 personen, want dat betekent dat de samenwerking tussen de VDAB, Forem en Actiris vruchten afwerpt. Maar het zijn vooral Franstaligen die hier in Vlaanderen komen werken, niet omgekeerd.

U hebt altijd gezegd dat u van Vlaanderen een topregio wilt maken en dat u de doelstellingen 2020 wilt halen. Professor Sels heeft hier recent in de commissie gesteld dat de vooropgestelde doelstellingen 2020, waaronder de 76 procent werkzaamheidsgraad, wellicht niet zullen worden gehaald. Zeker ook voor de kansengroepen moeten ze negatief worden bijgesteld.

In de recentste Arbeidsmarktflits van Werk en Sociale Economie (WSE) zijn ook een aantal passages opgenomen die zeker geen positief nieuws melden. Men zegt: "Na een lichte opflakking in 2011 geraakte de Vlaamse arbeidsmarkt opnieuw in ademnood." Er staat ook in dat het zorgwekkend is hoe de Vlaamse werkzoekendenpopulatie aangroeit. Het aantal niet-werkende werkzoekenden bereikt de laatste maanden recordhoogten, en dit vertaalt zich in een groeiende werkloosheidskloof. Kortom: slecht nieuws. Tegelijkertijd zegt die Arbeidsmarktflits, en ik verwijs hiervoor ook naar de cijfers van het Federale Planbureau, dat in 2014 zeker geen beterschap wordt verwacht met betrekking tot de werkloosheidscijfers.

Minister, ik heb de volgende vragen voor u. Hoe verklaart u de blijvende toename van de Vlaamse werkloosheid ondanks uw vooropgestelde beleid met meer maatwerk en meer activering om de werkloosheidscijfers te doen dalen?

Hoe rijmt u de stijging van het aantal interregionale jobs in Vlaanderen en de daling van de jeugdwerkloosheid in Brussel, met een toename van de werkloosheid in Vlaanderen?

Hoe verklaart u in tijden van stijgende werkloosheid in Vlaanderen de daling van het aantal Vlamingen dat over de taalgrens werkt? Of met andere woorden, waarom is er geen wederzijds surplus van de samenwerking tussen VDAB, Actiris en Forem?

Zal de stijging van het aantal werkzoekenden de werking van de VDAB hypothekeren gelet op de dalende personeelsbezetting, de algemene daling van de middelen en het toenemende takenpakket?

Op welk punt zult u uw activeringsbeleid bijstellen om toch te komen tot een effectievere arbeidsbemiddeling?

Welke bijsturingen zult u in het bijzonder doen met het oog op de jeugdwerklozen?

Ik kan bijkomend verwijzen naar wat gisteren en vandaag in de pers stond, namelijk over de maatregel die minister Monica De Coninck heeft genomen. Het is spijtig dat onze collega's van de sp.a-fractie hier vandaag niet aanwezig zijn. Ik denk alleszins dat de maatregel die werd genomen in verband met de werkcheques, een goede maatregel is. Het is weliswaar nummertje 122 van het totale aantal maatregelen dat we hebben. Op federaal vlak wordt gepleit voor eenvoudigere regels om mensen aan het werk te zetten.

Het verwondert u blijkbaar dat ik dit een goede maatregel vind. Onze partij vindt het inderdaad een goede maatregel, het is een goede stap in de richting van de flexi-jobs waar wij voor pleiten. (*Opmerkingen van minister Philippe Muylers*)

Het is voor ons alleszins een cheque die mensen op een snelle en eenvoudige manier naar werk kan leiden, en dat lijkt ons positief. Dit gaat in de richting van de flexi-jobs waar wij voor pleiten.

Alle werkgevers stellen dat de maatregelen die tot nu toe werden genomen, veel te omslachtig zijn. Dat blijkt ook uit de recente studie van het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) en ook wij hebben er altijd op gehamerd dat we met die 121 maatregelen door de bomen het bos niet meer kunnen zien.

Ik vind het straf dat als dan een maatregel wordt genomen om jongere werklozen toch sneller naar een job te leiden en als er dan wordt gepleit voor eenvoudigere maatregelen, er onmiddellijk heel wat commotie ontstaat omdat er geen voorafgaand overleg is geweest. Ik ben sowieso voorstander van overleg. Als een minister van eender welke overheid maatregelen neemt, dan meen ik dat er het beste overleg over is, maar anderzijds is het zeker al 5 over 12 en geen 5 voor 12 meer. We moeten dringend een aantal bijkomende eenvoudige maatregelen nemen indien men de stijgende werkloosheid een halt wil toeroepen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, minister, ik ben het niet helemaal eens met mevrouw Peeters wat de dienstencheques betreft. Ik meen dat er andere en meer structurele maatregelen nodig zijn en dat dit een pleister op een houten been is, maar dit behoort misschien tot een andere discussie.

Ik heb een bijkomende vraag bij de vraag van mevrouw Peeters of u het activeringsbeleid zult bijstellen wat betreft de stijgende werkloosheid bij hogeschoolden. In de cijfers valt op dat een verdringingsproces aan de gang is van de middengeschoolden. Zij beginnen het moeilijk te krijgen door de overgekwalificeerde mensen die lagere jobs aannemen. Ook de VDAB wijst er, in een rapport van 2013 over de laaggeschoolden, op dat er een verdringingsproces bezig is. Ik had daarom graag van u geweten hoe u daarnaar kijkt en of u daar in uw beleid van de toekomst rekening mee zult houden.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Rzoska, we hebben het daar vrij uitvoerig over gehad tijdens een van de vorige commissievergaderingen. Vanuit de VDAB raden we zeker niemand aan om een lager gekwalificeerde job aan te nemen in vergelijking met de capaciteiten die iemand heeft. Integendeel, we ijveren er eerder voor om bijvoorbeeld via bijkomende opleidingen op een ander niveau te mikken. Ik verwijs verder naar die voorgaande vergadering hierover.

Mevrouw Peeters, ik heb geen overleg gehad met minister De Coninck. Ze heeft er niet over gesproken met mij en blijkbaar ook niet met de andere federale ministers. Als ik het goed heb begrepen, hebt u de flexi-jobs verkeerd geïnterpreteerd. De minister zegt dat dat helemaal niet de bedoeling is, wel dat je minstens een halftijds of voltijds contract hebt. De regelgeving die vandaag bestaat, wordt op een andere manier toegepast. Dat is de enige bedoeling. Ik vind het vreemd, maar het is jullie standpunt en ik geef daar geen commentaar op.

U zegt dat u de uitkering via de vakbonden een goede manier van werken vindt en dat u dat steunt. Dat u die maatregel goedvindt, laat ik voor uw rekening, maar de elementen die u aanhaalt, worden gelogenstraft door minister De Coninck. Vandaag zegt ze in de krant dat u dat verkeerd hebt begrepen. Misschien hadden uw federale collega's u beter kunnen inlichten over de maatregel zelf, maar waarschijnlijk zal dat nog gebeuren.

Waarom is de werkloosheid in 2013 verder toegenomen? Men doet alsof het arbeidsmarkt-beleid en het invullen van jobs de alleszalmakende maatregelen zijn. Iedereen weet dat de economie vandaag in crisis is en dat die zich sinds 2008 nooit fundamenteel heeft herpakt. Zeker in de periode tot vandaag is er amper of geen economische groei. Iedereen weet dat je economische groei nodig hebt om jobs te creëren. Er zijn in België nog nooit minder jobs gecreëerd dan in de periode 2011-2013. De eerste slagen zijn gevallen in de industrie, maar daarna kregen ook de tertiaire en de quartaire sector met de crisis te maken. Iedereen met een gemeentelijk mandaat weet dat ook gemeenten moeten besparen. Hetzelfde voor de provincies, maar veel ziekenhuizen moeten ook besparen om de tering naar de nering te zetten. Door de crisis blijven werknemers vandaag langer aan de slag, zodat de vervangingsvraag wordt uitgesteld.

Dat die cijfers effect hebben op de arbeidsmarkt lijkt me vanzelfsprekend. De instroom in de werkloosheid is sinds het uitbreken van de crisis bijna continu op een hoog niveau gebleven. Maar de laatste twee jaar is ook de uitstroom uit de werkloosheid beginnen dalen. Het resultaat daarvan zien we in de werkloosheidscijfers, in de vorm van een toename van zowel de kortdurige als de langdurige werkloosheid.

Met het beleid vullen we in wat we kunnen invullen, maar het creëren van jobs is geen arbeidsmarktbeleid. Er is niet alleen een Vlaams en Belgisch, maar ook een Europees en wereldwijd aspect aan verbonden, en dat is de groei.

Mevrouw Peeters, ik wil ook even ingaan op uw vaststellingen van de stijging van het aantal Walen dat in Vlaanderen komt werken. Ik ben daar zeker heel blij mee. Als ik de cijfers bekijk, zie ik een en-enverhaal. Op basis van de enquête naar de arbeidskrachten (EAK) zie ik een stijging van 10.000 bijkomende Waalse werknemers in Vlaanderen over een periode van 2 jaar. In de pers is dat anders verschenen, het was niet verkeerd maar ik wil het nu even verduidelijken. De inspanningen voor de samenwerking werpen dus inderdaad hun vruchten af. We slagen er zo in om knelpuntvacatures bij Vlaamse bedrijven in te vullen, wat een goede zaak is voor de Vlaamse economie.

Het klopt dat het aantal Vlamingen dat over de taalgrens werkt, tijdens dezelfde periode heel lichtjes is gedaald. Die daling is niet te wijten aan het aantal Vlamingen dat in Wallonië werkt, want dat is met 8000 personen toegenomen. Het aantal Vlamingen dat in Brussel werkt, is met 10.000 personen afgenomen. De samenwerking met Forem is positief. Er zijn 8092 Vlamingen meer die in Wallonië werken. Ik plaats hier wel een kleine kanttekening bij: de cijfers zijn gebaseerd op enquêtegegevens en er zullen dus wel foutenmarges zijn.

Mevrouw Peeters, u vroeg me ook naar de arbeidsmarktpositie van enkele specifieke groepen. Op de jeugd moet ik niet dieper ingaan: we hebben het er in de commissie al zo vaak over gehad. Ik stel vast dat de groei van de jeugdwerkloosheid vertraagt, en ik zal blijven inzetten op gediversifieerd maatwerk, waar we nu mee bezig zijn. Ik zal me vooral inzetten voor jongeren zonder diploma, voor werkervaring en stages, want dat is noodzakelijker. Nu hebben we opnieuw 5 miljoen euro extra voor de rest van 2014, waarvoor nog geen dekking was voor de bijkomende werkervaringsplaatsen voor ongekwalificeerde jongeren. Ook in 2015 kunnen we die extra invulling voortzetten. Ik ben er zeker van dat we jongeren warm kunnen houden voor de arbeidsmarkt, zodat ze een job vinden op het moment dat de economie aantrekt. Dat is de beste weg naar de toekomst.

Mevrouw Peeters, de vaststelling die u maakt over de hogeschoolden, is correct. Naarmate de crisis verder aansleept, merken we dat ook de minder kwetsbare groepen, zoals de hogeschoolden, het moeilijker kunnen krijgen op de arbeidsmarkt. Net als Fons Leroy maak ik me minder zorgen over deze groep dan over de groep mensen zonder diploma. Maar ik ben het wel met u eens dat we ook deze groep niet in de kou mogen laten staan.

We hebben een experiment opgezet met een proefproject in de provincie Vlaams-Brabant, dat zich richt naar hogeschoolde, eerder zelfredzame, schoolverlaters, om beter in te spelen op de specifieke behoeften van die groep naar begeleiding en opleiding op maat. Dit gaat over specifieke screening, webopleiding op maat enzovoort. In het algemeen kunnen hogeschoolden, als ze worden getroffen door werkloosheid, terecht in de reguliere werking van de VDAB, die openstaat voor iedereen.

Bij de 50-plussers neemt de werkloosheid zeker toe. Ironisch genoeg is dat net een gevolg van de toegenomen activering. Dat heeft immers veel te maken met de optrekking van de leeftijdsgrens voor de vrijstelling van beschikbaarheid van 58 jaar tot 60 jaar.

Met het nieuwe akkoord spelen we daarop in. Het akkoord van 19 december 2013 omvat onder meer een aanpassing van de aanpak van de 50- tot 55-jarigen. Verder wordt de activering in Vlaanderen tot de leeftijd van 60 jaar opgetrokken. Als de capaciteit van de VDAB het toelaat, zal dit vanaf 1 april 2014 van kracht worden. Ik zal er alles aan doen om het mogelijk te maken mensen tot 60 jaar te activeren.

Het effect daarvan is al aangetoond. Het aantal ouderen die aan het werk zijn, is gestegen. Ik heb hiervoor zelfs al van sommige leden van de oppositie erkenning gekregen. De significante stijging van de werkzaamheidsgraad leidt duidelijk tot een positievere blik op die groep.

Tot slot is me gevraagd of de toename van de werkloosheid de werking van de VDAB niet hypothekeert. Volgens mij is dat niet het geval. De VDAB vangt de stijging van het aantal werkzoekenden op door consulenten te verschuiven. Daarvoor wordt gebruik gemaakt van uitbestedingen aan partners. Ik vind dat steeds een goede zaak. We moeten de uitdaging met alle kennis op de markt aangaan.

Daarnaast worden voor specifieke opdrachten, zoals de jeugdwerkloosheid, bijkomende middelen vrijgemaakt. Ik heb net al verwezen naar het bedrag van 5 miljoen euro dat wordt doorgetrokken. Verder is in de begroting voor 2014 specifiek in 4,5 miljoen euro voorzien.

Het is natuurlijk ook zo dat de VDAB, net als alle andere entiteiten, inspanningen moet leveren om de efficiëntie van de eigen werking te verhogen. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de partij van mevrouw Peeters daartegen gekant is.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Wij hebben uiteraard geen problemen met een verhoging van de efficiëntie of met het tenderen van bepaalde jobs. We hebben dat steeds toegejuicht. Ondanks dat alles, zitten we echter met almaar stijgende werkloosheidscijfers. Zeker in mijn regio, waar Ford Genk en de toeleveringsbedrijven eind dit jaar zullen sluiten, zullen de cijfers dit jaar nog verder stijgen.

Minister, u hebt net verklaard dat u niet over de middelen beschikt om jobs te creëren. Ik laat dat in het midden. Volgens mij zijn die mogelijkheden er wel. U beschikt over heel wat arbeidsmarkttools. U zou moeten proberen andere en betere maatregelen te treffen om de activering uit te breiden en meer mensen naar een job te leiden.

Ik weet dat het voorstel van mijn partij om flexi-jobs in te voeren grondig verschilt van de idee die minister De Coninck gisteren heeft gelanceerd. Minister De Coninck wil cheques creëren om jongeren een halftijdse of voltijdse job te bezorgen. De flexi-jobs zijn veeleer bedoeld om ondernemers, zelfstandigen en kmo's met cheques de kans te geven klusjes op een eenvoudige wijze door werklozen te laten uitvoeren. In die zin is er een gelijkenis. Het gaat ons echter om de procedure. De procedure moet eenvoudig zijn. Een aanwerving gaat gepaard met de invulling van allerlei paperassen. We pleiten keer op keer voor een vereenvoudiging. Die werkcheques zijn een goede stap in de richting van een vereenvoudigde aanwerving van werklozen, in het bijzonder van jongere werklozen. Op zich moeten we dat toejuichen.

Ik heb in de kranten gelezen welke commotie is ontstaan. Die commotie heeft geen betrekking op de maatregel op zich, maar op de vaststelling dat er geen overleg is gepleegd. Ik herhaal dat er beter overleg moet komen. Een dergelijke maatregel was echter beter al jaren geleden ingevoerd.

Minister, u moet kiezen voor een vereenvoudiging en voor een simplistische wijze van aanwerving. Ik heb het dan specifiek over de jeugdwerkloosheid. U hebt al tal van maatregelen genomen. We beschikken over drie soorten stages om jongeren een opleiding op de werkvloer te laten volgen. De kmo's en de zelfstandigen vinden dat er te veel paperassenwerk mee gepaard gaat. Ze moeten continu met de consultants van de VDAB overleggen over de vraag of het al dan niet goed gaat. Dat helpt ons momenteel niet veel vooruit. We zitten met een acuut probleem. Andere, eenvoudiger maatregelen moeten mogelijk zijn. We moeten af van die 121 of 122 bestaande tewerkstellingsmaatregelen. Om mensen aan het werk te krijgen, moeten we naar eenvoudige maatregelen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil het debat over de werkcheque uiteraard laten voeren op de plaats waar het moet worden gevoerd. Volgens mij is die plaats niet hier. Ik heb mijn mening over dit onderwerp al gegeven. Ik twijfel aan de interpretatie van mevrouw Peeters. Het debat moet maar worden gevoerd waar het moet worden gevoerd.

Mevrouw Peeters, ik ben het niet met u eens. U hebt het altijd over 121 maatregelen. Ik heb de door Voka bestelde studie van IDEA Consult gelezen. Volgens die studie zijn er in Vlaanderen twaalf maatregelen. We moeten dat laten tellen door de mensen die dat moeten tellen.

Er moeten vereenvoudigingen worden doorgevoerd. We hebben dat, onder meer met betrekking tot het Derde Arbeidscircuit (DAC), al gedaan. Voor het overige weet ik dat we grondig van mening verschillen.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik nodig u uit om de brochure van de VDAB te lezen om werkzoekenden jonger dan 25 jaar aan een job te helpen. In die brochure alleen staan al 30 maatregelen. Het betreft dan Vlaamse en federale maatregelen. Op de website www.aandeslag.be van de Vlaamse en de federale overheid kunt u echter welgeteld 121 maatregelen vinden. Specifiek voor Vlaanderen zijn het er een dertigtal, niet zozeer gefocust op de reguliere maar wel op de gesubsidieerde arbeidsmarkt. Daarom zijn het ook wel wat minder maatregelen. Minister, er zijn veel te veel maatregelen. Ik vind het spijtig dat u niet mee pleit voor vereenvoudiging, om op een simpelere manier mensen aan de slag te helpen.

Minister Philippe Muylers: Hier moet ik wel op reageren. Ik zou u aanraden om er bij uw collega's op het federale niveau zeker voor te pleiten dat die negentig maatregelen worden

vereenvoudigd. Uiteraard vereenvoudig ik wel: ik heb geen maatregelen extra ingevoegd en ik heb ervoor gezorgd dat er een aantal wegvallen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de intergewestelijke arbeidsmobiliteit en opleidings- en loopbaancheques - 710 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, het gaat hier om positieve cijfers over het pendelverkeer van werknemers tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest. De cijfers bevestigen de stroomversnelling binnen de taalgrensoverschrijdende arbeidsmobiliteit gedurende de laatste jaren. Tijdens het eerste decennium van deze eeuw steeg het aantal naar Vlaanderen pendelende Waalse werknemers met zo'n 5000 eenheden. Tussen 2010 en 2012 echter is een significante stijging merkbaar van zo'n 10.000 nieuwe werknemers wat het totaal – toch cijfers van eind 2012 – op 50.600 brengt.

De redenen zijn te vinden in het gediversifieerde jobaanbod in Vlaanderen, de uitgestoken hand van vele Vlaamse werkgevers en, absoluut zeker ook, de doorgedreven samenwerking tussen de verschillende arbeidsbemiddelaars in ons land. Het is niet verwonderlijk dat wij deze evolutie heel hard toejuichen en er heel positief tegenover staan. Toch dienen enkele kanttekeningen te worden gemaakt. Met het groeiende succes van de toenemende taalgrensoverschrijdende arbeidsmobiliteit komen ook enkele pijnpunten aan het licht.

Zo waarschuwde de Vlaamse ombudsman voor enkele perverse effecten van dit pendelverkeer. De werknemers die in het Waalse Gewest wonen en bij een Vlaams bedrijf werken, vallen uit de boot wanneer zij opleidings- of loopbaancheques aanvragen. Om recht te hebben op deze cheques vereist de Vlaamse overheid dat je in Vlaanderen werkt en ook woont. Omgekeerd krijgen dergelijke werknemers eveneens een nul op het rekest bij de Waalse overheid: daar geldt immers de vereiste dat je als werknemer woonachtig op Waals grondgebied in een Waals bedrijf moet werken om recht te hebben op een dergelijke ondersteuning. Dat lijkt me zeer onrechtvaardig en discriminerend, temeer daar iedere niet-Belg die een EU-nationaliteit bezit en in ons land woont en werkt vanwege het vrije verkeer van werknemers in Europa wel recht heeft op deze ondersteuning.

Minister, erkent u het probleem en welke maatregelen zult u nemen om deze ongelijkheid, die intergewestelijke arbeidsmobiliteit allesbehalve stimuleert, weg te werken? Wordt er al overleg gepland met de bevoegde minister binnen de verschillende gewesten? Zult u daarvoor het initiatief nemen? Bent u van mening dat gecoördineerde wetgeving hieromtrent noodzakelijk is?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Fournier, ik wil nog eens de filosofie achter de opleidingscheques en de loopbaancheques naar voren brengen. U weet dat we in Vlaanderen meer mensen aan het werk willen zien in langere loopbanen. De opleidings- en de loopbaancheques zijn bedoeld om ervoor te zorgen dat mensen langer kunnen gaan werken en ook meer kans hebben om te werken. Het is onze gemeenschapsbevoegdheid, we willen ervoor zorgen dat de Vlamingen langer werken. Ik ga een beetje cru zijn: als men in Nederland langer wil werken, moet een Nederlandse minister daarvoor zorgen, als men in Wallonië langer wil werken, moet mijn Waalse collega daarvoor zorgen.

Alleen bleek, toen we die maatregelen zo hebben opgezet, dat de Europese Commissie vond dat het hanteren van het woonplaatscriterium bij de opleidingscheques te discriminerend was

voor migrerende werknemers uit de EU-landen. Aan dergelijke voorwaarden kan immers gemakkelijker worden voldaan door nationale werknemers dan door werknemers uit andere lidstaten. Ook EU-burgers die in Vlaanderen werken, moesten van Europa onder de regelgeving vallen. Ik ben het er eigenlijk niet mee eens, maar Europa kon enkel de opleidingscheques goedkeuren als we die aanpassing deden. Dat geldt niet voor personen die in Wallonië wonen en geen gebruik maken van het vrij verkeer van werknemers.

Op basis van de interne bevoegdheidsverdeling in België zijn regio's enkel bevoegd om maatregelen te nemen binnen hun grondgebied. Dientengevolge werd voor de toepassing in principe het Waalse Gewest uitgesloten. Het is niet aan de Vlaamse overheid om bevoegdheden daar uit te oefenen, om ervoor te zorgen dat de Walen langer gaan werken. Daar moeten wij niet voor zorgen, dat moet de Waalse collega doen. De Europese Unie houdt evenwel niet altijd rekening met de bevoegdheidsverdeling binnen lidstaten. In het belang van het vrije verkeer van werknemers stelt Europa evenwel dat er geen rekening mag worden gehouden met de woonplaats.

Ik heb er dus voor gezorgd dat de maatregel van de opleidings- en loopbaancheques, die ik essentieel vind, binnen de Europese logica kan. Daarom is die uitbreiding gemaakt. Als gevolg daarvan werd de huidige dubbele voorwaarde opgelegd, zowel voor opleidingscheques als voor loopbaancheques. Men moet nu in Vlaanderen werken en in Vlaanderen wonen of gebruik maken van het vrij verkeer van werknemers.

Ik blijf evenwel samen met mijn administratie steeds zoeken naar mogelijke verbeteringen van de systemen. Samen met de administratie zal ik de regelgeving bekijken en kijken in welke mate en hoe die aangepast kan worden, zodat Vlamingen die in Vlaanderen wonen maar bijvoorbeeld in Nederland of Wallonië of elders werken, toch in aanmerking kunnen komen voor de opleidings- en loopbaancheques. Ik vind persoonlijk dat zij ook in aanmerking moeten komen. Stel dat een persoon in Nederland werkt, maar door een veranderde gezinssituatie naar Vlaanderen wil komen. Die persoon moet zich heroriënteren. Dat kan best. Hij wil loopbaanadvies vragen. Hij woont nu in Vlaanderen en wil in Vlaanderen werken omdat de verplaatsing naar Nederland te veel tijd vraagt. Door die heroriëntering krijgt die persoon geen loopbaancheque en kan hij evenmin een beroep doen op opleidingscheques. Dat spoot niet. Dat gaan we herbekijken.

Overleg met mijn collega lijkt me niet echt opportuun. Iedere gemeenschap moet via eigen inzichten en afgestemd op de eigen noden, haar bevoegdheden uitoefenen. Wij werken naar langere loopbanen, maar niet noodzakelijk in dezelfde job. We leggen andere accenten dan elders.

Bovendien, als we ervan uitgaan dat er in dit geval gecoördineerde regelgeving noodzakelijk is, komt de gehele Belgische staatsindeling in het gedrang. Als we dat doortrekken naar de zorgverzekering bijvoorbeeld, zou dat tot problemen leiden. Ik denk niet dat er een gecoördineerde regelgeving nodig is.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik begrijp uw filosofie.

Ik stelde deze vraag uit bezorgdheid voor meer arbeidsmobiliteit tussen de gewesten. Ik heb dit al aangekaart. Er is vraag naar werknemers uit andere gewesten of landen. Ik ben ervan overtuigd dat we het werkplaatscriterium kunnen aanpassen. Dat zou een grote aantrekkingskracht vormen en meer Walen in Vlaanderen doen werken. Dat is natuurlijk wel een financiële kost, ik kan u wel volgen.

Ik ben blij dat u de regelgeving gaat herbekijken. Het doel is de Vlamingen langer en meer te doen werken. Daar staan we 100 procent achter.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■